

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 1694

Αριθμ.

Διεκπ. 1049

Έν Χίω τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου 2022

Απόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς

Τὰ Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια καὶ τὰς Διαχ. Ἐπιτροπὰς τῶν Ἱερῶν Μονῶν
καὶ τὰς Ἐπιτροπὰς Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ Ἐκκλ/κῶν Ἰδρυμάτων
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως

Διὰ τοῦ παρόντος, ἀποστέλλομεν ὑμῖν, συνημμένως, τό ὑπ. ἀριθ.
3848/1813/15.09.2022 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα: «Χρόνος ὑποχρεωτικῆς τηρήσεως
ἀρχείων λογιστικῶν ὑπηρεσιῶν ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. κατά τήν
κειμένη νομοθεσία» καὶ θέλομεν ἐνημέρωσε ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῦ κατά τήν
προσεχῇ Ἱερατικὴν Σύναξιν.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τήν Χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν.

Χίω - Μητρώο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr
ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

Ἐνέργεια
19.09.22
✍

Πρωτ. 3848

Αριθ.

ΛΟΗΝΗΣΙ ΤΗ. 15η Σεπτεμβρίου 2022

Διεκπ. 1813

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός

τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί

τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ
ΑΡΙΘ ΠΡΩΤ. 1694/1049
ΛΑΗΦΘΗ ΤΗ. 22/09/2022

Θέμα: «Χρόνος ὑποχρεωτικῆς τηρήσεως ἀρχείων λογιστικῶν ὑπηρεσιῶν ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. κατὰ τὴν κειμένη νομοθεσία»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ἡ ὁποία ἐλήφθη κατὰ τὴν Συνεδρία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 6ης μηνός Σεπτεμβρίου ἐ.ε., Σᾶς γνωρίζουμε ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, κατὰ τὴν ἐν λόγω Συνεδρία Αὐτῆς, διεξεληθοῦσα τό ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 540/8.8.2022 ἔγγραφο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου, δι' οὗ διαπυθάνεται περὶ τοῦ χρόνου τῆς ὑποχρεωτικῆς τηρήσεως ἀρχείων τῶν λογιστικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. κατὰ τὴν κειμένη νομοθεσία, λαβοῦσα δ' ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 22/24.8.2022 Γνωμοδότηση τοῦ Ἐντιμοτάτου κ. Θεοδώρου Παπαγεωργίου, Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Αὐτῆς, ὡς καί ὅτι παρόμοια ἐρωτήματα ἔχουν τεθεῖ κατὰ καιροῦς καί ὑφ' ἐτέρων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, ἀποφάσισε ὅπως Σᾶς γνωρίσει τὰ κάτωθι:

Τό ἀπώτατο χρονικό ὄριο ὑποχρεωτικῆς τηρήσεως ἀρχείων λογιστικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, Ἱερῶν Μονῶν καί Ἐνοριῶν προκύπτει ἀναλόγως πρὸς τὴν κατηγορία ἀρχείου (παραστατικά φορολογικῶν ὑποχρεώσεων, παραστατικά ασφαλιστικῶν εισφορῶν) σέ συνδυασμό μέ τίς ἐκάστοτε νομοθετικές διατάξεις, οἱ ὁποῖες καθορίζουν τόν χρόνο παραγραφῆς τῆς ἀντίστοιχης κατηγορίας οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ν.Π.Δ.Δ.

Α. Φορολογικῆς ὑποχρεώσεως

α. Φόρος εἰσοδήματος

1. Ὁ Κώδικας Φορολογικῆς Ἀπεικονίσεως Συναλλαγῶν (ἀντικατέστησε τόν παλαιότερο Κώδικα Βιβλίων καί Στοιχείων π.δ. 186/1992), ὁ ὁποῖος κυρώθηκε μέ τό ἄρθρο πρῶτο παρ. Ε' ὑποπαρ. Ε1,

περ. 1 του ν. 4093/2012, προβλέπει στο άρθρο 9 («Διασφάλιση συναλλαγών και Διαφύλαξη Δεδομένων») ότι:

«5. Τά βιβλία, τά στοιχεῖα, τά λοιπά δικαιολογητικά τῶν ἐγγραφῶν στά βιβλία, καθώς καί τά ἠλεκτρομαγνητικά μέσα, στά ὁποῖα ἀποθηκεύονται δεδομένα βιβλίων, γιά τά ὁποῖα δέν ὑπάρχει ὑποχρέωση ἐκτύπωσης τους, διατηροῦνται στόν ἐκάστοτε ὀριζόμενο ἀπό τίς σχετικές φορολογικές διατάξεις χρόνο παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου γιά ἐπιβολή φόρου καί ὅπωςδήποτε ὅσο χρόνο ἐκκρεμεῖ σχετική ὑπόθεση ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

6. Ἐπιτρέπεται στούς ὑπόχρεους ἀπεικόνισης συναλλαγῶν, ἐφόσον δέν ὀρίζεται διαφορετικά ἀπό ἄλλες διατάξεις, νά διαφυλάττουν τά ἐκδοθέντα καί ληφθέντα φορολογικά στοιχεῖα σέ μικροφίλμ ἢ σέ ἠλεκτρονική μορφή (ὀπτικοί δίσκοι CD-ROM τεχνολογίας WORM) μέ φωτογράφηση ἢ ψηφιοποίηση ἀπό τά ἀντίστοιχα στελέχη, ...».

2. Τά στοιχεῖα φορολογητέων συναλλαγῶν πρέπει νά τηροῦνται - εἴτε σέ ἔντυπη εἴτε σέ ἠλεκτρονική μορφή - γιά ὅσο χρόνο διαρκεῖ ἡ παραγραφή τῶν σχετικῶν μέ αὐτά φορολογικῶν ὑποχρεώσεων. Ὁ γενικός κανόνας κατά τό ἀρθρο 36 παρ. 1 τοῦ Κώδικα Φορολογικῆς Διαδικασίας (ν. 4174/2013) προβλέπει 5ετῆ παραγραφή ἀπό τήν λήξη τοῦ ἔτους ὑποβολῆς δηλώσεως φόρου:

«1. Ἡ Φορολογική Διοίκηση μπορεῖ νά προβεῖ σέ ἔκδοση πράξης διοικητικοῦ, ἐκτιμώμενου ἢ διορθωτικοῦ προσδιορισμοῦ φόρου ἐντός πέντε (5) ἐτῶν ἀπό τή λήξη τοῦ ἔτους, ἐντός του ὁποῖου λήγει ἡ προθεσμία ὑποβολῆς δήλωσης. Στίς περιπτώσεις πού γιά κάποια φορολογία προβλέπεται ἡ ὑποβολή περισσότερων δηλώσεων, ἡ ἔκδοση τῆς πράξης τοῦ προηγούμενου ἔδαφίου μπορεῖ νά γίνει ἐντός πέντε (5) ἐτῶν ἀπό τή λήξη τοῦ ἔτους ἐντός του ὁποῖου λήγει ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῆς τελευταίας δήλωσης».

3. Κατωτέρω ὁμως στήν παρ. 2 τοῦ ἴδιου ἀρθρου ὀρίζονται ἐξαιρέσεις, κατά τίς ὁποῖες δύναται ἡ παραγραφή νά ἐπιμηκύνεται ἕως καί 1 ἔτος ἀκόμα (π.χ. λήψη συμπληρωματικῶν πληροφοριῶν ἀπό ἀλλοδαπή χώρα, ὑποβολή συμπληρωματικῆς φορολογικῆς δηλώσεως ἐντός του 5ου ἔτους τῆς παραγραφῆς). Ἐπίσης σέ περίπτωση ἀσκίσεως ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἢ τυχόν ἐκκρεμοδικίας παρατείνεται γιά ἓνα ἔτος μετά ἀπό τήν ἀπόφαση τῆς ΑΑΔΕ ἐπί τῆς προσφυγῆς ἢ ἀπό τήν δημοσίευση τῆς ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως. Εἴθισται ἐξ ἄλλου μέ εἰδικούς νόμους νά παρατείνεται

γιά ένα επιπλέον έτος ή 5ετής παραγραφή τών φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου. Κρίθηκε πάντως από τό ΣτΕ ότι είναι αντισυνταγματική ή παράταση τής 5ετούς παραγραφής μέ ειδικό νόμο, εάν αφορά φορολογικές υποχρεώσεις, οί όποιες ανάγονται σέ ήμερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγουμένου τής δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους, δηλαδή ό νομοθέτης δέν μπορεί νά παρατείνει τήν παραγραφή για φορολογικές αξιώσεις, οί όποιες γεννήθηκαν δύο καί πλέον έτη πριν από τήν δημοσίευση του νόμου, ό όποιος παρατείνει τήν 5ετή παραγραφή τους (απόφαση ΣτΕ Όλομ. 1738/2017 σκ. 6: «Κατά συνέπεια, διάταξη νόμου περί παρατάσεως χρόνου παραγραφής φορολογικών αξιώσεων, οί όποιες ανάγονται σέ ήμερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγουμένου τής δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους, είναι ανίσχυρη ως αντικείμενη στην άπορρέουσα από τήν αρχή του κράτους δικαίου αρχή τής ασφάλειας δικαίου καί στίς εξειδικεύουσες αυτήν ειδικώς στό φορολογικό δικαιο άνωτέρω συνταγματικές διατάξεις, για τόν λόγο ότι θά τροποποιούσε κατά τόν τρόπο αυτό αναδρομικά εις βάρος τών φορολογουμένων τό νομοθετικό καθεστώς πού ίσχυε κατά τόν χρόνο στον όποιον ανάγονται οί φορολογικές τους υποχρεώσεις όσον αφορά ουσιαστικό στοιχείο τών εν λόγω υποχρεώσεων».

4. Υπό τά άνωτέρω δεδομένα κατ' αρχήν επιβεβλημένη είναι ή διατήρηση τών φορολογικών στοιχείων κάθε φορολογικής χρήσεως επί τουλάχιστον 5 έτη από τό τέλος του έτους, κατά τό όποιο υποβλήθηκε ή σχετική φορολογική δήλωση (ήτοι επί $5+1 = 6$ έτη από τό τέλος τής οικείας φορολογικής χρήσεως για φόρο εισοδήματος ή 5 έτη από τό τέλος τής φορολογικής χρήσεως για δηλώσεις ΦΠΑ) λαμβανομένων υπ' όψιν τών κατωτέρω εξαιρέσεων:

4.Α. Θα πρέπει νά συνεκτιμώνται προβλεπόμενες παρατάσεις τής παραγραφής, οί όποιες όφείλονται:

α) είτε σέ τυχόν ενέργειες του φορολογουμένου ή τής Φορολογικής Διοικήσεως πού παρατείνουν τήν παραγραφή από γεγονότα τά όποια συμβαίνουν εντός τής 5ετίας (π.χ. λήψη συμπληρωματικών πληροφοριών από άλλοδαπή χώρα, υποβολή συμπληρωματικής φορολογικής δηλώσεως εντός του 5ου έτους τής παραγραφής, όποτε παρατείνεται για ένα έτος άκόμα ή 5ετής παραγραφή) ή ή άσκηση ένδικοφανούς προσφυγής ή ή ύπαρξη τυχόν έκκρεμοδικίας (όποτε παρατείνεται για ένα έτος μετά από τήν απόφαση τής Α.Α.Δ.Ε. επί τής προσφυγής ή τήν άμετάκλητη δικαστική απόφαση),

β) είτε σέ ειδικούς νόμους, οί όποίοι παρατείνουν τήν 5ετῆ παραγραφῆ, ἐφ' ὅσον δημοσιεύονται τό ἀργότερο ἕως καί ἕνα ἔτος μετά ἀπό τήν φορολογική χρήση (ἔτος) πού ἀφορᾷ ἡ φορολογική ἀξίωση,

γ) είτε σέ περίπτωση μή ὑποβολῆς δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου ἢ σέ περίπτωση περιελεύσεως μετά ἀπό τήν πενταετία νέων στοιχείων ἢ πληροφοριῶν εἰς γνῶσιν τῆς Φορολογικῆς Διοικήσεως, πού δέν θά μπορούσαν νά εἶναι εἰς γνῶσιν αὐτῆς ἐντός τῆς πενταετίας καί ἀπό αὐτές προκύπτει ὅτι ἡ φορολογική ὀφειλή ὑπερβαίνει αὐτήν ἢ ὁποία εἶχε προσδιορισθεῖ ἀρχικῶς, ὅποτε ἡ πράξη προσδιορισμοῦ φόρου δύναται νά ἐκδοθεῖ ἐντός δέκα (10) ἐτῶν ἀπό τήν λήξη τοῦ ἔτους, ἐντός τοῦ ὁποίου ἔληγε ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως, ἡ ὁποία δέν ὑποβλήθηκε (ἄρθρο 36 παρ. 2-3 ν. 4174/2013).

4.B. Εἰδικά γιά τίς φορολογικές χρήσεις ἕως καί 31.12.2013 κατά τό ἄρθρο 72 παρ. 11 (πρώην ἄρθρο 66 παρ. 11) τοῦ ν. 4174/2013 (προστέθηκε μέ τό ἄρθρο 50 τοῦ ν. 4223/2013) διατηροῦνται σέ ἰσχύ οἱ παλαιές (πρό τοῦ ν. 4174/2013) διατάξεις περί παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου νά κοινοποιεῖ φύλλα ἐλέγχου καί πράξεις προσδιορισμοῦ φόρου, τελῶν, εἰσφορῶν καί ἐξακολουθοῦν νά ἔχουν ἐφαρμογή γιά τίς χρήσεις, τίς περιόδους, τίς ὑποθέσεις καί τίς φορολογικές ὑποχρεώσεις, τίς ὁποῖες ἀφοροῦν. Εἰδικότερα, οἱ διατηρούμενες σέ ἰσχύ διατάξεις γιά τίς φορολογικές χρήσεις ἕως καί 31.12.2013 προβλέπουν ὅτι:

α) ἐάν ὁ φορολογούμενος παραλείψει νά ὑποβάλει δήλωση φόρου εἰσοδήματος ἢ ἀπόδοσης παρακρατουμένου φόρου εἰσοδήματος (π.χ. ἀπό ἀμοιβές προμηθευτῶν), τό δικαίωμα τοῦ Δημοσίου νά κοινοποιήσῃ φύλλο ἐλέγχου παραγράφεται μετά ἀπό δεκαπέντε (15) ἔτη ἀπό τήν λήξη τῆς προθεσμίας γιά τήν ἐπίδοση τῆς δηλώσεως (ἄρθρο 84 παρ. 4 ν. 2238/1994) καί

β) γιά τόν ΦΠΑ τό ἴδιο δικαίωμα παραγράφεται μετά ἀπό δέκα (10) ἔτη (ἄρθρο 57 ν. 2859/2000), ἐάν δέν ὑποβλήθηκε ἐκκαθαριστική δήλωση ἢ ἔκτακτη ἀπό τόν φορολογούμενο, ἢ ἡ μή ἄσκηση τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου γιά τήν ἐπιβολή τοῦ φόρου ὀφείλεται σέ πράξη ἢ παράλειψη ἀπό πρόθεση τοῦ φορολογουμένου ἢ ἐάν ἀπό συμπληρωματικά στοιχεία τά ὁποία περιήλθαν εἰς γνῶσιν τοῦ Προϊσταμένου ΔΟΥ ἐξακριβώνεται ὅτι ὀφείλεται ὑψηλότερος ΦΠΑ ἢ ἄν ἡ δήλωση ΦΠΑ ἢ οἱ συνοδευτικές καταστάσεις ἢ ἔντυπα εἶναι ἀνακριβεῖς.

5. Έπομένως, επιβεβλημένη είναι η διατήρηση των αρχείων εσόδων και συναλλαγών υποκειμένων σε φόρο εισοδήματος ή ΦΠΑ επί 5 έτη από την λήξη του οικείου έτους υποβολής της δηλώσεως κατά περίπτωση (δηλ. για τόν φόρο εισοδήματος 6 έτη από τό τέλος της χρήσεως) υπό τόν ὄρο:

αα) ὅτι δέν συντρέχει γιά τίς χρήσεις ἀπό 1.1.2014 καί ἐφεξῆς καμία ἀπό τίς παραπάνω ἐξαιρέσεις ὑπό στοιχεῖο 4Α (εἰδάλλως, ἂν συντρέχει ἐξαίρεση ἀπό τήν 5ετῆ παραγραφή, τά ἀρχεῖα χρήσεων 2017 καί ἐφεξῆς πρέπει νά διατηροῦνται γιά ἕνα ἀκόμη ἔτος) ἢ

ββ) ὅτι δέν συντρέχει γιά τίς χρήσεις ἕως καί 31.12.2013 καμία ἀπό τίς παραπάνω ἐξαιρέσεις ὑπό στοιχεῖο 4Β (εἰδάλλως, ἂν πιθανολογεῖται ὅτι συντρέχει ἐξαίρεση π.χ. παραλείφθηκε ἡ ὑποβολή ὀρισμένης δηλώσεως φόρου εισοδήματος ἢ δηλώσεως ΦΠΑ, τά ἀρχεῖα χρήσεων ἕως καί 3.12.2013 πρέπει νά διατηροῦνται ἐπί 15 ἔτη γιά τόν φόρο εισοδήματος καί ἐπί 10 ἔτη γιά τόν ΦΠΑ).

Β. Εισφορές (ΕΦΚΑ)

1. Γιά τήν παραγραφή τῶν ὀφειλόμενων εισφορῶν στόν ΕΦΚΑ προβλέφθηκε κατά τό ἄρθρο 95 παρ. 1 τοῦ ν. 4387/2016 ὅτι:

«1. Ἀπό τήν ἑναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος, οἱ ἀπαιτήσεις τῶν Φορέων Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης, πού ἐντάσσονται στόν Ε.Φ.Κ.Α. ἀπό μή καταβληθεῖσες ασφαλιστικές εισφορές ὑπόκεινται σέ εἰκοσαετῆ παραγραφή, πού ἀρχίζει ἀπό τήν πρώτη μέρα τοῦ ἐπόμενου ἔτους ἐντός τοῦ ὁποίου παρασχέθηκε ἡ ασφαλιστέα ἐργασία ἢ ὑπηρεσία. Ἡ ρύθμιση αὐτή δέν ἐφαρμόζεται στίς ἤδη παραγεγραμμένες, κατά τίς ἰσχύουσες κατά τήν ἑναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεις, ἀπαιτήσεις. Ἡ παραγραφή τῶν ἀπαιτήσεων πού ἔχουν γεννηθεῖ ἕως τήν ἑναρξη ἰσχύος τῆς παρούσας διάταξης, ἀλλά δέν ἔχουν ὑποπέσει σέ παραγραφή κατά τήν ἔννοια τοῦ προηγούμενου ἔδαφιου, ὀρίζεται εἰκοσαετής καί ἀρχεται ἀπό τήν πρώτη μέρα τοῦ ἐπόμενου ἔτους ἐντός τοῦ ὁποίου παρασχέθηκε ἡ ασφαλιστέα ἐργασία ἢ ὑπηρεσία».

2. Ὡστόσο ἡ 20ετής παραγραφή πού θέσπισε ἡ παραπάνω διάταξη κρίθηκε ὡς ἀντισυνταγματική μέ τήν ἀπόφαση τῆς Ὀλομέλειας τοῦ ΣτΕ 1833/2021, τό ὁποῖο ἔκρινε ὅτι κηρυσσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 95 παρ. 1 τοῦ ν. 4387/2016 ὡς ἀντισυνταγματικής, πρέπει νά πληρωθεῖ τό δημιουργούμενο κενό νόμου μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ κανόνα τῆς 10ετοῦς παραγραφῆς κατά τήν προγενέστερη νομοθεσία τοῦ ΙΚΑ:

«8. Ἐπειδή, κατόπιν τῆς ὡς ἄνω κρίσης περὶ τῆς ἀντισυνταγματικότητας τοῦ γενικοῦ κανόνα παραγραφῆς, πού θεσπίστηκε μέ τήν διάταξη τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ ν. 4387/2016, καταλείπεται κενό στή ρύθμιση, δεδομένου ὅτι δέν ὑφίσταται προϋφιστάμενο δίκαιο, πού νά ρυθμίζει κατά τρόπο ἐνιαῖο τό ζήτημα, ἐν ὄψει καί τῆς σαφοῦς βούλησης τοῦ νομοθέτη νά θεσπίσει κοινή ρύθμιση γιά τήν παραγραφή τῶν ἀξιώσεων καταβολῆς ἀσφαλιστικῶν εισφορῶν τοῦ συνόλου τῶν ἐντασσόμενων στόν Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, βούληση, ἡ ὁποία ὡς πρός τό ζήτημα τῆς θέσπισης κοινοῦ κανόνα παραγραφῆς δέν ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ καμία διάταξη ὑπερνομοθετικῆς ἰσχύος. Τό κενό αὐτό δέν εἶναι ἀνεκτό ἀπό τό Σύνταγμα, ἐφόσον, κατά τά γενόμενα δεκτά στή σκέψη 4, ἀπό τίς ἀρχές τῆς ἀσφάλειας δικαίου ἀπαιτεῖται ἡ πρόβλεψη προθεσμίας παραγραφῆς. Πρέπει δέ νά πληρωθεῖ μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ κανόνα τῆς δεκαετοῦς παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων γιά τήν καταβολή εισφορῶν ὅλων τῶν ἐντασσόμενων στόν Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, ὁ ὁποῖος κρίνεται ὅτι ἀποτελεῖ εὐλογο χρόνο παραγραφῆς τῶν ἐν λόγῳ ἀξιώσεων καί ἀποτελοῦσε, ὅπως προεκτέθηκε, τό προϊσχύσαν δίκαιο γιά τίς ἀξιώσεις καταβολῆς ἀσφαλιστικῶν εισφορῶν τοῦ Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. (ἄρθρο 27 παρ. 6 τοῦ ἀ.ν. 1846/1951, ὅπως ἀντικαταστάθηκε τελικῶς μέ τό ἄρθρο 15 παρ. 2 τοῦ ν. 2972/2001, κατά τά προεκτεθέντα δέ ἡ δεκαετής παραγραφή εἶχε θεσπισθεῖ τό πρῶτον μέ τό ἄρθρο 44 παρ. 2 τοῦ ν.δ. 2698/1953), τοῦ μεγαλύτερου, ἕως τήν ἴδρυση τοῦ Ε.Φ.Κ.Α., φορέα κύριας ἀσφάλισης μισθωτῶν τῆς χώρας, ὅπως εἶναι καί οἱ ἐπίμαχες ἀξιώσεις» (ΣτΕ Ὁλομ. 1833/2021 σκ. 8).

Συνεπῶς, οἱ ὀφειλές ἀσφαλιστικῶν εισφορῶν ὑπόκεινται σέ 10ετῆ παραγραφή καί ἐπιβάλλεται ἡ διατήρηση τῶν σχετικῶν στοιχείων κάθε ἔτους γιά 10 ἔτη.

Εντολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
 Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

 Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Κοινοποίηση:

Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη
 Σεργῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγο
Σέρρες